

Caravanele

APARE SĂPTĂMANAL

prin colaborarea d-ilor:
V. Andrei, M. Avadanei, I. Fulcagă,
I. Timofte, Pr. M. Gavrilescu,
A. Grigorovici, A. Rotundu,
D. Stăhlescu, I. Tăzlaşanu, C. Turcu

Abonament anual 100 lei

REDACȚIA ȘI AD-ȚIA
LIBRĂRIA IONESCU

UN OM DE CARACTER

In vremurile acestea când la tot pasul te izbești de lichele, e un caz foarte rar să găsești și mai cu seamă să ai ocazia să vorbești despre oameni de caracter. Un asemenea rar prilej, mi s'a oferit în ziua de 8 Septembrie, în satul Girov, cu ocazia comemorării vrednicului apostol al culturii Vasile Matei.

Sufletul acestui modest învățător, dar vajnic luptător pentru ridicarea elementelor țărănești pe treptele înalte ale culturii și-a primit răsplata binemeritată dela fiul său sufleteș — d-l Nicolae Dăscălescu, director general al Indrumărilor agricole, din Ministerul agriculturii. — D-l N. Dăscălescu și-a indrumat pașii culturii la școala sănătoasă a lui Vasile Matei, care a fost un adevărat semănător de caractere.

Nu mai așa se explică cum în situația socială înaltă în care se găsește astăzi, d-l N. Dăscălescu, n'a uitat pe luminătorul, pe binefăcătorul său. — Domnului Dăscălescu displicându-i somtuozitatea palatelor din capitală, cu deosebită dragoste se furișează foarte des spre satul său natal, în casa fostului său luminător, unde își strânge prietenii ca să le povestească din viața apostolului Matei. — În ziua de 8 Septembrie a. c. a pregătit o serbare în memoria indrumătorului său cum nu mi-a fost dat să mai văd până'n prezent. Un sobor de 4 preoți, condus de învățătorii din comunele Girov, Șerbesti, Dozha și Căciulești, intelectuali și sute de săteni, iar parte la deshumarea rămășițelor pământești ale lui V. Matei și la reînălțarea lor în curtea bisericii noi, la umbra unei cruci comemorative ridicată de d-l Dăscălescu pentru V. Matei. Cuvintele rostite, jalea adâncă ce cuprinsese sufletele tuturor, toate acestea așteptau privirile și gândul atât la elev, cât și la dascăl.

Taina aceasta mare este, iar explicarea ei nu ne-o poate da decât definiția completă a educației: Educația presupune o trăire a tuturor înalțelor valori biologice în mijlocul colectivității națiunii.

D-l Dăscălescu n'are copii; totuși muncește atât în București cât și în Girov pentru gloata satului Girov din împrejurimi. Cultura sistematică, uneltele agricole de mână întâi, toate le pune la dispoziția colectivității națiunii. Ce frumos îi șade d-lui N. Dăscălescu în ziua de Sf. Petru, în fiecare an, când se coboară din mașină și intră în școală, încărcat de cărți ca un Moș Crăciun cultural și împarte cu mâna sa, cu sfatul său premiile iubitorilor copilași ai gloatei din care și el s'a ridicat.

— În acest om de caracter se exemplifică proverbul: „Sângele apă nu se face”. — Cărturari ridicați din masa harnică a țărănimii, luați exemplul dela dr. N. Dăscălescu și faceți și voi pentru satele voastre natale ceiace face d-sa în Girov. — Să nu vă fie rușine de frații voștri, din rândurile cărora ați plecat, pentru că mulți din ei s'au trudit să vă ușureze drumul spre situația în care vă găsiți. — Onoare, celor ce merg pe drumul apostolatului, cinstie oamenilor de caracter ca d-l N. Dăscălescu!

Preot M. Gavrilescu

LIBRĂRIA ROMÂNEASCĂ ȘI INCEPUTUL ANULUI ȘCOLAR

Cartea, fiind unul din importante elemente de asanare culturală, destacarea ei iese din cadrul obișnuit al destacării mărfurilor celorlalte. Pentru așa zisul comerț de librărie, se cere mai mult decât un simplu spirit negustoresc; se cere o vădită afinitate cu fondul sufletesc al însetaților de cărți și o pronunțată identificare cu viața noastră națională.

„Librăria Românească” din Piatra-N., proprietatea voritabilului și bunului Român, Vasile M. Ionescu, îndeplinește întru totul condițiile unei bune librării, care nu e în divorț cu firma. În această librărie se găsește numai Români. În această librărie am văzut adesea pe d-na și d-l Ionescu, sau vr'un ajutor al lor, sfătuind pe omul neștiutor, ce cărți și ce ziare să cetească. Sfatul lor a determinat pe foarte mulți să cetească acele minunate vieți ale Sfintilor, acele calendare răspânditoare de cultură națională, acele neîntrecute basme ale poporului nostru și zărele Românești cum e „Universul”, „Porunca Vremii” ș. a. Nu l-am văzut nici auzit, pe d-l Ionescu, încercând să otrăvească sufletul Româneș prin recomandarea literaturii străine, pe care o răspundese, cu balele lor, rotativele lui Ignat Hertz și cele din Sărindar. Nu este dată în care să intru în „Librăria Românească” și să nu văd măcar un copil, care intrând

în librărie să nu primească jucării și alte caouuri.

Dar acolo unde „Librăria Românească” are cel mai frumos rol, este, unde sărăcia silește pe mulți să rabde de cele trebuitoare la școală, pentru începutul anului școlar. Și, la aceasta, „Librăria Românească”, s'a arătat vrednică de toată lauda și recunoștința. Mărturie sunt atâtea rânduri de cărți și rechizite, împărțite copiilor săraci dela toate școlile. Avântul cu care s'au deschis școlile în această toamnă, va fi desigur sprijinit de aceeași atitudine a librăriei d-lui V. Ionescu, pe care ni-l asociom — în această atitudine — întru trudnica noastră muncă de răspundere a culturii.

Felul cinstit cum face comerțul de librărie, d. Ionescu, l-a împus în regiunea noastră, până la a fi sinonim cu librar. El nu are nevoie de recomandare, căci când zice cineva „librărie” imediat îi vine în minte „Librăria Românească” și d-l V. M. Ionescu. Acum mi-am adus aminte de o informație obraznică dintr'un ziar local. Citez textual: „Citatul din Telegraful 23 IX 1934”. — „Ni se somnalează că acum, cu prilejul deschiderii școlilor s'a instituit iarăși un monopol al vânzării cărților de către un singur librar în defavoarea celorlalți.”

Cineva a regretat în această chestiune o faptă că mai mulți învățători se pretează în favori-

zarea unui privilegiat care niciodată nu a făcut un gest mai măriminos pentru elevii săraci. Osebit de partea odioasă a acestui monopol e contravenirea la dispozițiile ministerului...”

Acoastă provocătoare obraznicie față de noi învățătorii, mă face să dau pistruietului percuționat, pe care-l văd în dosul acestor rânduri, următorul răspuns explicativ:

I. Librarul de care vorbește jidovul, este în țara lui.

II. Și, noi învățătorii suntem în țara noastră și respingem cu demnitate citirea titlului de învățător, într'o frază insultătoare produsă de o minte neisprăvită.

III. Comerțul de librărie fiind liber, nu va indica nimeni, nici domnilor învățători nici părinților copiilor, de unde să cumpere cărți.

IV. Nu e monopol pe vânzarea cărților, căci copiii dela școala jidovească, nu cumpără nici o ponță dela „Librăria Românească” sau dela „Munca”.

V. Cu aceeași demnitate, respingem citirea dispozițiilor Onoratului Minister, care se adresează d-lor revizori școlari sau d-lor învățători, nu oricui.

Vom răspunde mai departe provocării obraznice, iar librăriile Românești nu se vor hărduca de serășnetul invidios al ovreilor.

Mihail Avadanei

LASCAR CATARGI 1)

Aruncând o privire asupra vieții parlamentare a statului român, dela Unire până la sfârșitul domniei lui Ferdinand I, trebuie să mărturisim că dintre aceia cărora soarta le-a dat prilejul de a se menține vremelnic la cârma statului, puțini au avut merite reale.

Unora dintre aceștia, le-a fost dat să însuflețească mulțimile la vraja cuvântului lor; altora, veniți din școlile apusului, să împământească aici teorii și doctrine, cari nu întotdeauna au dat rodul așteptat; altora, în fine, să organizeze partide puternice și să se impună factorilor constituționali întru conducerea țării.

În istorie va rămâne însă

un om, care n'a avut însușirile de mai sus, care disprețuia „puterea” pentru avantajele ce le conferă dar nu se dădea în lături dela marile ei răspunderi, care dela Divanele ad-hoc până la 1871 și dela Locotenența Domnească până la „chestia națională” a păstrat aceeași dreaptă atitudine în viață.

Acesta a fost Lascar Catargi. Posteritatea trebuie să-l cunoască întreg, cu marile lui calități dar și cu lipsurile sale, atunci când vrea să-l judece cu acea nepărtinire, de care numai ea e capabilă. În mijlocul unor timpuri frământate și hotărâtoare pentru țară, el, omul fără cultură occidentală, fără legătură cu

massele poporului și lipsit de darul cuvântului, a reușit să se impue tuturor contemporanilor săi, făcând din cinstele și din muncă, imperativul moral al unei vieți închinată binelui oștesc.

E și aceasta o înțelepciune. Dar puțini o au. De aceea ne reamintim fraza marelui predicator francez, pusă în fruntea acestor pagini: „el a cunoscut înțelepciunea pe care lumea n'o cunoaște”. 2)

D. Juvara

1) Acest articol constituie concluziile unui studiu despre viața și activitatea lui „Lascar Catargi”, care va apare în Noiembrie a. c. în anulul II al „Petru Rareș” din localitate (pe anul 1933/34).

2) Bostuet.

15 SEPTEMBRIE 1)

15 din luna frunzelor ruginite nu-i comemorarea unei bătălii și nici dărâmare a unor hotare.

Nu!

Este ceva mai sublim, E biruința luminoasă, minunea după care aleargă omul de multime de ani.

Minuna intradevăr e ziua imblânzirii omului, ziua în care se vede spiritul căutând lumina, întocmai ca floarea din seră.

În dimineața acestui 15, milioane de copii din cele mai îndepărtate și uitate colibe de păstori ori pescari, ca și din cele mai luxoase castele de granit bătute la temelii de valurile mărilor calde

parfumate de florile parcurilor, milioane de copii pleacă elocuați de ceva mistic, de grăunțele de muștar al Dumnezeuirii, sădit în om, ca fluturii întunericiiului, ca feții-frumoși din povești, pleacă... pleacă spre școală.

Gălăgioși ca pascările primăveri, ducând în mânuțe de îngerași o carte cu slove pe cari unii nu le pricep încă, ies din culcușul de paie ori puf și pleacă cu credința ostașilor adevărați, pleacă încrezător și uitate colibe de păstori ori pescari, pleacă la școală.

Dacă oamenii s'ar putea scutura de rugina vrăstei și noveauilor și

ar încerca să privească din înălțimea gândului, acest tablou din ziua de 15, acoastă procesiune către lumină, acest tablou de naștere în decor de toamnă brumată, mult... mult s'ar imblânzi.

Vedeți-i pe oamenii de mâine, milioanele de copii, de toate neamurile și credințelor, din toate clasele sociale, din toate casele pământului, dela col imbrăcat în cămașă de cânepă și dospel și până la cel cu dantele de olandă, de la cel care frământă glodurile cărărilor din munte ori stepă și până la cel care pleacă cu automobilul pe asfaltul străzii, vedeți-i pe toți căutând același lucru: lumina, lumina...

Uitați-vă cum se înfrățesc, măcar acum când sunt mici, prin însuși

DISTRUGEREA PĂDURILOR

TOATE PĂRAELE

SE VARSĂ ÎN MARE

(Vorbă veche)

de D. Hogea

La începutul lunii Iulie, din vara aceasta, după un popas de 2 zile în orașelul de pescari Vilcov, situat pe brațul Chiliei, am făcut o excursie cu barca în Delta Dunării, din acoea regiune. Ajungând la ultimul pichet de grăniceri pe Canalul Belgoroschi, la o distanță ca un kilometru de marea Neagră, un spectacol fermecător mi s'a înfățișat înaintea mea: întreg brațul Chiliei se revarsă în mare, răsfirat ca o pânză, pe o întindere pe care n'o poți cuprinde cu vederea, atât e de imensă. În același timp, am observat că adâncimea apei scade, cu cât mă apropiam de mare, în cât, în unele locuri, lăptele bărcii atingeau fundul potmolit cu măr, provenit din pământul spălat și mâncat de riurile afluențe ale Dunării, de pe dealurile și munții noștri, despădurii și goi. Din această cauză, Delta Dunării crește necontentit, întinzându-se spre mare și înfundând când un braț, când altul — și amenințând an de an, navigația către mare, deci tot negoțul țării.

Din diversele studii făcute de specialiști, de îndelungată vreme, se constată că Delta Dunării se întinde și sporește prin aluviunile necontentite aduse de acest mare fluviu. Astfel se știe că de unde acum o sută de ani, Vâlcoșul se găsea la malul mării, acum el este la o depărtare de 13 km., distanță cu care Delta s'a format și întins în acești 100 ani. Se mai știe apoi că pe tot litoralul Deltei — în lungime de 50—60 km. — marea Neagră nu are maluri înalte — faleze — stâncoase ori răpoase, cum se vede pe aproape întregul ei litoral: așa că apele și malurile Dunării sunt la același nivel cu ale mării.

Văzând atâta nămol în apropiere de mare și scăderea acolo a apelor Dunării, mi-am adus aminte de o interesantă conferință, pe care marele nostru savant geograf S. Mehedinți, a ținut-o în Februarie anul trecut, la adunarea generală a societății Regale Române

continuare pe pag. 2-a

pornirea lor pe același drum, elocuați de către același instinct, căutând, micuții, hrana cea adovărată.

Acest tablou vroiam să vi-l prezint pentru ziua de 15 Septembrie și să vedeți că-i mult mai interesant a-l studia și aprofunda decât marile exerocherii de sezon.

Acoasta-i minunea de care spuneam la început, minunea profacerei și nădejdea că omul caută stăruitor perfecționarea și că va fi odată mai bino, mai iubitor, mai drept.

Am scris acestea pentru toți

continuare pe pag. 2-a

1) Rândurile acestea, printre la redacția în vreme, le publicăm și „după 15 Septembrie” intrând, pe nu pierdut nimic din interesul lor.

DISTRUGEREA PĂDURILOR

continuare din pag. 1-a

de Geografie, publicată apoi în buletinul acestei societăți Tom. 52 pe 1955.

În această conferință, eruditul profesor ne spune că din cauza devastării sălbatice a pădurilor de pe munții și dealurile noastre pământul este măcinat și luat de apele ploilor torențiale, iar țărina plugarului, fiind înghițită de apele mării, solul României ne oferă spectacolul urinos al țării din jurul Mediteranei: Asia Mică, Grecia, Italia, Spania, Nordul Africii, unde nechibzuința omului, a făcut să se piardă toată pătura afăimată a scoarței pământului, rămânând nu mai scheletul pietros, răpos, arid, ars de soare și neproductiv. Că această catastrofă amenință și unele ținuturi din România, unde avem 2 milioane Hectare stărpe, iar suprafața neproductivă, sporește grabnic în toată regiunea dealurilor și a munților.

Acesta e faptul geografic și istoric: „de când există Carpații și dealurile din jurul lor, e întâia oară că omul batjorcorește, atât de nesocotit, pământul acestei țări, adică își taie singur creanga de „sub picioare”.

Numai de la războiu până astăzi, am batjorcut peste 1 milion Hectare, prin necețuțata lege a celor cari au transformat în *islaz electoral* pădurile pe care relieful, clima și rolul lor, le destinaseră de secole, să fie și să rămână organe de echilibru fizic și economic în această țară.

Dând alarma, D-l profesor Mehedinți cere a se lua grabnice măsuri pentru stăvilirea abuzurilor *electorale* ce s'au făcut și se fac încă cu pădurile; iar tăierea lor să se facă după legile silvice, care cum se știe nu s'au respectat, tot din cauza politicianilor profitorii.

Amintesc încă, în această importantă problemă a pădurilor noastre—câte au mai rămas—s'a publicat, în *Universul* de acum câteva zile —un remarcabil articol datorit D-lui profesor C. Ionescu Sisești, fost ministru al agriculturii, în guvernul D-lui Iorga.

Neuitatul rege Ferdinand I, acest mare și pasionat admirator al pădurilor, a spus odată: „*cine distruge pădurea, pregătește sicriul agriculturii*”.

Eu îmi permit a adăoga: că România va fi rodnică, frumoasă și pitorească, atât timp cât va avea păduri mai multe. În adevăr, munții fiind desbracați de podoba lor, nu s'ar mai putea vorbi despre aerul și răcoarea munților, isvoarele și apele lor, nici despre bogatele lor pășuni; ne-ar rămânea numai stâncile goale!

Pelângă conservarea solului, înlăturarea torenților distrugătoare ai oricărei vegetații, pădurile contribuie în mare parte la armonizarea atmosferei, climatei și aducerea ploilor binefăcătoare agriculturii.

Distrugerea lor, ar însemna un mare dezastru național.

D. HOGEA

Dela Asociația Învățătorilor

Se aduce la cunoștința tuturor Doamnelor Învățătoare din județ că sediul Asociației Învățătorilor din jud. Neamț, este la Căminul Inv. din str. V. A. Ureche No. 5, unde se va adresa orice corespondență.

Toată corespondența primită va fi, imediat și cu toată buna credință, rezolvată.

Deasemeni, în fiecare Joi între orele 3—5 p. m. și sârbători, se dau cărți din Biblioteca pedagogică ce se găsește la Cămin.

Asociația a primit dela Asoc. p. Lit. Rom. și Cult. Pop. Rom. Despărțământul „Astra” din Dej jud. Someș, următoarea adresă, pe care o publicăm:

D-l farmacist Victor Haneș, român, din Dej, prin o stăruință de fier și prin constatări îndelungate a obținut cel mai bun și cel mai sigur medicament contra distomatozei la oi (galbazei), numit preparatul „OVIL” prin care se vindecă de galbază și în diul cel mai înaintat.

Factorii cei mai destoinici, cari sunt în nemijlocită apropiere a poporului, să recomande cu stăruință acest medicament țărănilor, ca în acest fel să le putem veni în ajutor cât mai îngrabă, pentru a alunga sărăcia și paguba din avutul și gospodăriile sătenilor.

Dela congresul Cântăreților Bisericești

În ziua de 2 sep. a. c. s'a ținut în localitate al 6-lea congres al asoc. cântăreților bisericești Fil Piatra-N.

Congresul a fost prezidat de D-l Marin Predescu venit din partea D-nei Popescu Pasăre, iar președintele de onoare a fost ales Părintele Protoereu I. Manoiilescu.

S'a stințit drapelul Filialei, și s'a depus jurământul de către membrii asistenți. De la catedrală congresiștii au făcut un pelerinaj la mormântul fostului profesor N. Barcan. La reînnoțirea s'a detilat și a urmat o sedință festivă la șc. No. I Băeți.

După terminarea acestora a avut loc partea cea mai frumoasă din program „banchetul” dat în saloanele grădinei Publice.

În partea a două a programului s'a făcut darea de seamă de către D-l Gh. Alupei președ. Filiale Piatra-N.

S'au trimis telegrame N. Sale Regelui al II-lea I, P. SS. Mitropolitul Pimen D-l Popescu Pasăre. **Asistenți.**

Farmacia P. Balii

anunță onor. clientelă că s'a mutat în centrul orașului str. Alex cel Bun No. 10—in fața Bisericii Sf. Gheorghe.

Librăria Românească V. M. Ionescu

Cu multe și mari greutăți de tot soiul D-l V. M. Ionescu își exercită frumoasa profesiune de librar, căreia și-a dedicat viața din tinerețe. Pe omul cinstei, care cu mulți ani în urmă a ajutat și școala și toate Instituțiile, chiar cu obolul său, credem că ne facem o datorie a-l recomanda onoratei clientele și în special corpului didactic și clerului în senzul de a-i da tot sprijinul.

Magazinul D-nei Sale, este cel mai bine asortat din întreg județul, că cărți și rechizite școlare precum și cu alte dierite articole în legătură cu această bransă.

D-nii clienți găsesc în prăvălia D-lui V. Ionescu, catalogul general cu prețurile destul de reduse, față de timpul de azi.

O. N. E. F.

Cele 4 majuscule ne întăresc fizicul.

Ce facem, însă cu „Moralul”, care este suportul „Fizicului”? Nu credeți că se impune —măcar în al 11-lea ceas—o organizare sufletească, în sensul adanc al pământului și tradiției românești? Voiu reveni.

I. V. STAN, agricultor

Casa Asigurărilor Sociale
Piatra-Neamț

Se aduce la cunoștința tuturor locuitorilor din Jud. Neamț și Baia, că începând dela 1 Iulie 1954, nimeni nu va mai putea ține în serviciu sau un angajat salariat (față în casă, bonă, vizitiu, rânduș, șofer, mecanic, fochist, camerist, om de serviciu etc.) fără a avea o carte chitanță de asigurare.

Cu începere dela această dată toți patronii, simpli particulari, liberi profesioniști, societăți și asociații, cu sau fără scop lucrativ, sunt obligați să anunțe la sediul acestei Case sau Oficiului din raza cărora își au domiciliul, numele și pronumele, datele de stare civilă și salariul angajaților.

Să le procure cărți chitanțe, aplicând timbrele cu începere din ziua înscrierii în asigurare.

Cei ce nu se vor conforma vor suporta penalitățile prevăzute la art. 105—106 din Legea pentru Unificarea Asigurărilor Sociale din 8 Aprilie 1953, care prevede pe lângă amendă dela 500—20.000 lei și penalitățile dela 15—2 luni închisoare.

Directorul Casei de Asigurări Sociale
ss. C. MANOLESCU

Șef. serv. urmăririi
ss. V. Sotirescu

NU-I STILISM! E ANARHISM

Dacă azi există un pericol stilist, apoi aceasta se datorește unui complex de cauze. Una din acele cauze, pe care eu o consider ca pe cea mai de seamă, este bunavoința și îngăduința cu care a fost privită această chestiune de organele de ordine ale bisericii și statului.

Îngăduință și bunavoință, care azi se traduc printr'un cuvânt: vinovăție.

Mai consider ca o cauză destul de însemnată a acestui pericol social și de stat, neatenția ce se dă de foarte multă lume chestiunii și mai ales felului cum ea se va rezolva în viitor. Adică, se spune că e o afacere, care angajează numai preoțimea, în ceasul de față și în viitor.

Mă silesc să arăt aici că zăpăceala asta stilistă trebuie să preocupe cercuri cât mai largi de cetățeni.

Mulți vor fi cunoscând mieroasele declarații de supușenie la legile țării, ce le fac acești întârziiați cu 13 zile.

Și se mai cunoaște de mulți că, după cuvintele sfântului Apostol Pavel, datorii suntem să ne supunem stăpânirii, adică ordinii stabilite și autorității de stat. Această ordine și autoritate se concretizează în persoana Regelui.

Biserica, slujind acestor principii de ordine, acestei creștinești obligații și reverențioase supuneri, pomeneste pe Rege în toate rugăciunile ei.

Își inchipuie cineva că

acești deștepți stilisti slujesc aceluiași principiu de ordine și supunere creștinească? Să nu și o mai inchipuie!

Să se știe că în cadistele stiliste nu se pomeneste numele Regelui Țării.

Prin urmare acești nenorociți nu recunosc și nu slujesc nici unei ordine sociale sau de stat. Ei sunt purtători fervenți și stăruitori ai anarhiei, ai dărămării oricărui principiu de ordine, pe care noi, creștinește îl vedem concretizat în persoana Regelui.

S'o știe asta toți aceia care stau indiferenți la sbuciumul preoțimei în luptă cu anarhia tot mai îndrăzneală.

S'o știe și aceia care au călcat prietenește pragul acestor cuburi de anarhizare a satelor, cerând nenorocitul acela de vol democraț, incurajând astfel nebunia.

S'o știe și paznicii ordinei și să se cutremure sufletul lor de cetățeni și de creștini, gândindu-se la ceasul în care vor da seama.

Și ar trebui s'o mai știe și altcineva treaba asta.

Ca nu cumva, întârziând prea mult lumea să ia cunoștință de starea adevărată a lucrărilor, să treacă această mentalitate de cruntă anarhie din capetele purtate de cei câțiva deștepți ai conducerii stiliste în capetele sătenilor noștri cuminți, cu reverențioasă și creștinească supunere față de stăpânire.

Pr. C. Cojocaru

ȘTIRI

◆ Joi 4 Sept. cor. are loc o adunare generală extraordinară a băncii corpului didactic, în sala de serbări, a liceului de băeți.

La ordinea zilei chestiuni foarte importante.

◆ Silit fiind din cauza vacanței să-și întrerupă un timp apariția, *Avântul* își reia cu namărul acesta în mod regulat, apariția sa săptămânală...

◆ Sesiunea de toamnă a curții cu juri, foarte scurtă anul acesta, s'a deschis în ziua de 1 Oct. cor. Curtea a fost compusă din domnul C. Mălinescu președinte asistat de d-nii C. Policov și Sachelarie; totoliul ministerului public a fost ocupat de d-nul procuror general Eugen Georgescu.

A fost un singur proces, al fraților Ion V. Cadare și Gh. Cadare acuzați că în seara zilei de 27 Mai cor. au lovit pe Toader Purice din Borlești, din care cauză aceasta și-a aflat moartea.

Acuzații au fost apărați de d-l avocat Jenică Antoniu, Ion Cadare a fost condamnat la 2 ani închisoare iar fratele său, achitat. Cu o ultimă sedință de contopiri de pedepse, sesiunea ia sfârșit.

◆ În curând va apare o colecție de cântece populare cu titlul „De pe Valea Bistriței” adunate de Const. Tanasă-Tetu cu un cuvânt înainte de d-l P. Gheorghieasa.

◆ Pe când locuitorul loje Albert din comuna Sănduleni jud. Bacău, se afla la punctul Valea Slătioaiei pe teritoriul com. Tazlău, craca unui copac ia căzut în cap sfărâmându-i baza craniului și cauzându-i astfel, moartea.

◆ Un incendiu a izbucnit în ziua de 28 cor. la casa locuitorului Vasile P. Arovnovici din satul Negrești, din cauza unor copii rămași singuri acasă și care se jucau cu focul. Vecinii au isbutit cu mare greutate să stingă focul.

◆ Locuitorul Ion Bușoagă din comuna Bicz s'a dus la locuința ginerului său D-tru Rălu și în lipsa acestuia de acasă și-a badjocorit propria fică. Mizerabilul tată, care nu e la prima lui ispravă, a fost arestat și dat pe mâna justiției.

Citiți și răspândiți
ziarul „Avântul”

15 SEPTEMBRIE

continuare din pag. 1-a

oamenii, eu gândul de a-i face atenți să dea importanță cuvenită acestui 15, cel puțin cât „zilei laptelui” ori „a apei”, dar mai ales, de a nu tulbura ori zădărnici acest falnic marș de furnice către muntele fiericirii, ci de a-i înmăța și mai ales de a-i ajuta.

Sunt și în această oaste slabănoșii biblii ori desmoșteniți tuturor timpurilor.

Fiți buni cu dașii, încurajați-i, ajutați-i și rușiți-i!

Aduceți-vă aminte că dragostea nu se spune, se simte.

Ajutați-i fără a aștepta lista de subscripție sau zămbetul doamnelor din societatea de binefacere, ori dansul ciaciurilor.

Ajutați-i în drum, fiecare cum crede, căci nu totdeauna ia fiecare ce este al său.

Ce act sublim este a lina din drum pe copilul cu fața de ceață și a-i da de mâncare, ori a îmbrăca pe degeratul din colț, fără pretențiunea de a fi scris la gazetă.

Gândiți-vă la puterea exemplului și fiți incredințați că ați făcut

o splendidă lecție de educație și o faptă ce om.

Cine știe dacă nu în vârful creionului dăruit de tine stau gândurile unui viitor mare filozof, ori versurile unui poet ai înfrățirii și iubirei.

Aduceți-vă aminte că fiul lemnarului sau al fierarului poate fi reformator, căci aurul se găsește și în noroiul drumurilor.

Din dragostea tuturor, din banul anonim poate ieși viitorul geniu al neamului sau omenirii, viitorul conducător ori un mare îmblânzitor de oameni.

Vasile Scripcaru

DELA PROTOERIA JUD. NEAMŢ

◆ In ziua de 30 Sept. a. c. P. S. Grigore Leu Botoşăneanu, Vicarul Mitropoliei Moldovei, împreună cu P. C. Protoereu al judeţului, Pr. I. C. Manoilescu, au vizitat satele: Oglinzi, Răuceşti de Sus şi de Jos, Pipirig şi Boboeşti.

Peste tot au fost bine primiţi şi au rămas mulţumiţi, că pacea Bisericii lui Hristos e mai puţin tulburată decât se pare că o arată unii şi alţii.

◆ Protoeria va da, fiecărui preot din judeţ, câte un exemplar din lucrarea: „Hristos în şcoală” de Dumitru Călugăru, ed. Sibiu 1934, preţul 220 lei.

◆ Faţă de o informaţie din „Universul” din 23 Sept. a. c., relativă la problema stilistă, P. C. Protoereu Manoilescu a făcut următorul raport:

Inalt Prea Sfinţite Stăpâne;

Cu adâncă smerenie venim a vă supune cunoştinţele următoarele:

In ziarul „Universul” cu data de 23/IX/1934, s'a publicat o notă informativă intitulată: „Creşte numărul adeptilor vechiului calendar în judeţul Neamţ”; în partea ultimă a acestei note, este atacată Sf. Mitropolie scriind astfel: „Inalţii Chiriarhi nesinchisindu-se cătuşi de puţin (de mişcarea stilistă)...” şi mai departe: „Dacă aceştia s'ar cobori în mijlocul poporului...; neînţelegând să facă aceasta, ponoasele nu întârzie să se arate”. Acestea sunt calomniile complet gratuite cărora suntem de

păreră să se răspundă şi cât mai curând pentruca lumea să cunoască adevărul.

Ne surprinde cum un ziar ca Universul poate insera asemenea enormităţi. Punem câteva întrebări:

Cunoaşte, acela care scrie aceste infamii că P. S. Grigorie şi a sacrificat vacanţa cutreerând sat cu sat, biserică cu biserică, tot ţinutul Neamţului, povătuind şi binecuvântând poporul? Cunoaşte că P. C. Părinte Referent C. Nonea şi a sacrificat deasemenea liniştea concediului slujind în sobor, predicând şi povătuind norodul judeţului Neamţ? Cunoaşte că în Iulie şi August a. c. s'au făcut trei demonstraţii religioase cu slujbă arhirescă? Cunoaşte că cu ocazia acestor demonstraţii şi a vizitelor canonice s'au împărţit gratuit la popor cărţi de propagandă, pentru a îndruma poporul pe calea cea adevărată, în valoare de peste 30.000 lei—suportată, cu atâta înţelegere, de toţi preoţii jud. Neamţ?—Cunoaşte cercurile pastorale a căror activitate a fost trecută sub tăcere datorită modestiei creştine ci carac-

terizează pe cei în drept?

Nu aici stă meteahua; ci în aceea că politica fără scrupul a învrăjbit lumea aducând-o în starea anarhică de azi.

Rugându-vă smerit să binevoiti a dispune să se desmintă cele publicate, arătându-se care este adevărul, rămânem cu nădejdea că „Universul” care publică săptămânal o pagină a Bisericii, pentru care are toată graţitudinea noastră, nu va mai răspândi svonuri de acestea tendenţioase ci va semăna numai adevărul, aşa cum îi stă bine.

Prea supus şi prea plecat
Protoereu. (ss) Pr. I. C. Manoilescu

◆ Se aduce la cunoştinţa preoţiei din jud. Neamţ, că Secţia Culturală a Mitropoliei Chişinăului a editat 14 tablouri religioase ale „Sărbătorilor împărăteşti” ca material didactic pentru predarea învăţământului religios în şcolile primare.

Albumul costă 280 lei, plus cheltuielile de transport.

Comenzile se fac direct la editură.

Congresul Uniunii foştilor luptători

Duminică 30 Sept. a. c. a avut loc în pavilionul grădinii publice, congresul judeţean al uniunii foştilor luptători din război.

Au luat cuvântul d-nii Iorgu Vlasciuc, care face un apel la unirea tuturor, Ion Cocea, locot. în rezervă şi inv. la Vaduri, care arată nedreptăţile făptuite de politicienii şi apoi D-ra Maria

Gârneaţă vorbind în numele surorilor de caritate şi care cere în numele ambelor asociaţiuni reducere pe C.F.R. şi improprietărire

Din partea centrului d-l Major I. Ionescu laudă roadele asociaţiei şi dă citire unei telegrame omagiale către M. S. Regele.

După congres, a avut loc un banchet.

SPICUIRI SILVICE

Mihal Haret: Mă adresez vouă, tineri studioşi, închişi în majoritatea voastră în oraşe mari şi nesănătoase. Mergeţi la munte! Duceţi-vă în vacanţe şi sărbători la munte, cu orice sacrificiu, în contra ori căror greutăţi! Cercetaţi muntele, cunoaşteţi-l şi legaţi-vă de el; iubiţi-l! adoraţi-l! respectaţi-l! Cel ce cultivă muntele, se urcă spre un nesecat izvor de lumină, de frumuseţe, de măreţie, de sănătate, de emoţii tari şi minunate. Pericolele şi osteneţele muntelui ne formează caracterul; ne oţelească voinţa făcându-ne generosi şi desinteresaţi.

Şi astăzi România noastră, de acest fel de oameni are nevoie. Muntele ne cultivă mintea şi ne dezvoltă inteligenţa, căci enorm de multe lucruri interesante se pot învăţa pe nesimţite în decursul excursiunilor.

In fundul Văei Ialomiţei, nu departe de primele ei înceturi, sfredelită într'un perete stâncos, înalt de peste 100 m. şi în mijlocul unui defileu sălbatic, umed şi întunecos, străbătut ca o vijelie de valea sgomotoasă, se află cunoscuta şi mult cercetata Peştera Ialomiţei, una din cele mai importante excavaţiuni din Carpaţii meridionali.

Situată chiar în centrul geometric al Bucurilor, la o mare răspântie de drumuri şi la o altitudine dela 1600 la 2000 m. regiunea peşterii—prin bogăţia orizonturilor geologice—splendide monumente ale naturii, respice cu profuziune de o

parte şi alta a văcii—prin armonia formelor şi peisajelor sale interesante,, precum şi prin poziţia ei impresionantă, a fost totdeauna obiectul de admiraţie al publicului şi punctul de atracţie a oamenilor de ştiinţă.

Majoritatea publicului crede că toţi munţii noştri sunt încă acoperiţi de păduri virgine, cu rezerve de lemn imense, ceiace este departe de adevăr. Numeroase păduri de munte au fost tăiate ras şi nu s'au replantat; altele chiar dacă s'au replantat, nu s'au refăcut din lipsa de îngrijire a plantaţiilor; altele, în fine, s'au degradat din neingrijire sau din nerărire raţională şi venită la timp.

Păduri frumoase şi intacte sunt încă puţine; în favoarea lor va trebui începută o aprigă campanie de apărare, căci altfel mergem la desastru; clima se prăpădeşte devenind din ce în ce mai excesivă, munţii curg la vale, păşunile se ruinează, apele îşi modifică regimul.

Cercetătorul care pătrunde în pădurea Cocora pela spaţele Casei Peştera şi care înaintează către inima codrului urcând panta repede a muntelui, se găseşte de odată în mijlocul unui nepătruns haos de molifi grosi şi subţiri, crepţi ca lumânarea, din trunchiurile cărora, pe zilele de vară călduroase, cade în picături cristaline răşina, care înbălsămează aerul de îmbătătoare miresme. Razele soarelui rar, ici şi colo, reuşesc să înfrângă acest întuneric verde, dar peste tot unde se găseşte

o pată de soare, ţese pentru bucuria adâncă a iubitorului naturii, un covor moale de culori şi verdeaţă, din care nu lipseşte nici muşchiul cu tot felul de forme bizare, şi în timp ce ochiul şi sufletul i se încântă de profuziunea formelor, culorilor şi aspectelor, auzul îi e delectat de concertul cântăreţilor neîntrecuţi de sus, ale căror game, triluri, răspunsuri şi chiar ecouri, capătă în pădurea sublimă a muntelui înalt, un farmec necunoscut aiurea. De aceia, excursionişti, călcaţi cu evlavie aceste locuri minunate, respectaţi severitatea lor seculară, încântaţi-vă de aspectele lor; uneori grave, alteori surăzătoare, dat totdeauna frumoase!

Nu distrugeţi nimic, nici măcar delicatul fir de iarbă, care acoperă aceste vechi adăposturi ale urşilor cavernelor şi mai încoace ale cocoşilor de munte, răşilor şi urşilor furnicari, ce şi azi se află în Buccegi! Nu murdăriţi aceste soluri divine, pe care până la alpinism piciorul omnesc nu le călcase, acoperite de minuni de coloraţii şi întreţinute fără încetare în cea mai admirabilă armonie a naturii alpine: sgomotul apelor, ciripitul văşărilor, cântecul florilor, văjăitul stâncilor şi chiar urletul furtunei.

Gh. Nedici: Adevăratul sens al vânătoarei este îngrijirea vânătorului prin selecţionare, apărare şi folosire raţională, adică o bună gospodărie a vânătorului. Vânătoarea are şi aspect estetic, fiindcă face să se cultive corpul, mintea şi moralul.

Vânătoarea corectă presupune o efectivă ocrotire a

Banka Populară a Corp. Didactic
din Piatra-Neamţ

CONVOCARE

In conformitate cu art. 41 din statutul băncii în urma cererii adresată de un număr de 60 membri societari, şi pe baza hotărârii consiliului de ad-ţie luată prin Procesul-Verbal No. 16 din 15 Sept. 1934, se aduce la cunoştinţa membrilor corpului didactic din jud. Neamţ că sunt convocaţi în adunare generală extraordinară pentru ziua de 4 Octombrie 1934. ora 9 dimineaţa în sala mare a Liceului Petru Rareş din Piatra-N. pentru a hotări asupra chestiunilor prevăzute în următoarea ordine de zi:

1). Comunicarea Consiliului de Administraţie asupra tuturor membrilor societari cari au cerut conversiunea şi ce măsuri au luat.

2). A se hotări şi aplica sancţiuni asupra membrilor societari, care în abaterile dela hotărârile Ad. Generale din anii 1933 şi 1934, au cerut conversiunea.

3.) Citirea din partea cons. a procesului verbal încheiat de organele de inspecţie în cursul acestui an pentru a lua cunoştinţă adunarea şi hotări.

4). A se hotări şi aplica sancţiuni contra membrilor din Consiliul de Ad-ţie şi comisia cenzorilor, care au aprobat sau tolerat împrumuturi la nesocietari.

5). Justificarea consiliului de Ad-ţie şi Com. Cenzorilor faţă de adunare şi aplicarea sancţiunilor din partea Ad. Gen. pentru membrii din Cons. de Adm. eventual cenzori, care din

diferite cauze, n'au urmărit în termen împrumuturile vechi şi mari, sau tolerat eventual.

6). A se hotări asupra unei Ad. Gen. extra ordinare pentru modificarea statutului.

7). A se constitui o comisie de 5 membri societari. din sânul adunării, care între timp să studieze modificările necesare de adus statutului.

Dacă în ziua de 4 Octombrie 1934, nu se va putea întruni majoritatea cerută de art. 46 din statut, şedinţa adunării Gen. extraordinare se va amâna pe ziua de 7 Oct. 1934, când se va ţine tot în sala liceului Petru-Rareş din Piatra-N. la aceiaşi oră (9 dim.) cu aceiaşi ordinine de zi, fără o altă convocare, când va lucra cu ori câţi membri, vor fi prezenţi.

Preşedinte. C. Scutarescu

Contabil, I. Niculescu

Dela Revizoratul Şcolar

In prezenţa d-lui Inspector şc. N. Teodorescu şi d-lui senator C. Scutărescu, d-l Revizor şcolar Simion Purice a instalat, Duminică 30 Septembrie a. c., pe învăţătorul C. Tica la şcoala nouă înfiinţată din satul Popeşti-Gura-Văii, com. Căciuleşti. A impresionat însufleţirea cu care sătenii au îmbrăţişat şcoala, luându-şi angajamentul că vor construi local de şcoală, care este o nouă şi laudabilă lovitură dată analfabetismului.

A apărut gramatică de c'. VI şi VII primară de D. prof. I. Dragan, D-na R. P. Gheorghesa şi d. Traian Belcescu.

dar persistăm în rău. Trebuie să se găsească cineva care să creeze centre de acţiune pentru ruperea acestei inerţii, să creem în masa poporului nostru o înţelegere şi iubire pentru arbore şi padure.

Vasile Pârvan: „Către tine, Părinte—se îndreaptă toate, trăsuc prin Tine şi toate sunt frumoase numai prin tine. Copacii în pădure se întrec în înălţime, se saltă năvalnic spre Tine, ca să nu rămâie în umbra celor bătrâni, voinici şi fericiţi de ploaia de aur a razelor Tale.

Subţiri, delicate, drepte ca lumânările înaintea iconostaselor, se ridică trupul copacilor tineri. Ca nişte copii doritori a vedea faţa Ta, ca nişte fecioare doritoare a primi sărutarea pe buzele lor. Aşa se înalţă coroana lor către lumina Ta.

Şi copaci şi ierburi îţi aprind focuri de bucurie, de închinare, sunt florile lor, corolele lor ard, parfumul lor urcă spre Tine.

Şi noi oamenii, copiii Tăi cei mai de pe urmă în marea cea mare a făpturilor Tale, noi cei mai plăpânzi, noi cei mai frumoşi: trupul nostru-i tulpina, sufletul nostru e floarea, gândurile noastre-s parfumul, inima noastră-i oglinda, viaţa noastră e inmul puterii, luminei şi armoniei Tale.

Soare... Mărire Tie!”

I. Căpuţ

vânătorului şi executarea vânătoarei după reguli deduse din aceasta. Vânătoarea nu este numai un sport, ci şi o ştiinţă, un factor al economiei naţionale. Intre sivecultură şi vânătoare a fost în toate timpurile o strânsă legătură. Edictele ce au fost date în interesul vânătoarei au servit mult ocrotirii pădurii.

Marin Drăcea: Terenurile degradate, sterile, neproductive sunt acele terenuri cari nu sunt deocamdată proprii pentru cultura agricolă, nici pentru cultura cerealelor, nici pentru păşunat, islazuri, terenuri pe cari asemenea culturi sunt pur şi simplu imposibile tehniceşte. sau pe cari asemenea culturi sunt nerentabile şi se face deci cu mari pierderi.

Răul este remedial. Sunt multe căi, dar cea mai curentă este împădurirea.

Un popor îşi poate verifica însuşirile sale proprii şi după respectul pe care-l are şi faţă de pământul pe care este sortit să trăiască.

Un popor care îşi minează singur temelii existenţei sale, pământul, este un popor care singur îşi pune în discuţie, în faţa propriei sale conştiinţe, dreptul de a exista. Problema conservării terenurilor degradate apare deci ca o chestiune de demnitate naţională.

Ştiinţa şi practica ingineriei silvice are azi soluţii pentru prevenirea şi îndreptarea răului.

Este mult până ce va învinge inerţia. Ne place să stăruim în cele ce care ne-am obişnuit, cu incapacitatea de a porni din loc pe drumuri noi şi bune. Vedem lucrul cel bun,

Decanul Corpului de Avocați
din Județul Neamț
No. 227
24 Septembrie 1934

Convocare

Domnii avocați definitiv înscriși în baroul avocaților din jud. Neamț, cu drept de vot în conformitate cu art. 165 din legea de organizare a Corpului de avocați, sunt convocați a se întruni în ziua de 11 Octombrie 1934, în adunare generală efectivă, spre a proceda la alegerea unui nou consilier al decanului baroului, în locul decedatului coleg și membru în consiliu Nicu I. Albu.

Alegerea se va face în Camera Avocaților din Palatul Ad-tiv. din orașul Piatra-N., între orele 13 și 15 (1-4 p. m.)

Lipsa nejustificată dela adunarea efectivă, dă loc la o amendă de 500 lei, în folosul Comisiei de pensii și ajutoare a Corpului, Conf. art. 130 din lege.

În conformitate cu art. 170 din lege, candidaturile se vor anunța cu cel puțin 5 zile înainte de alegere, la Secretariatul Corpului de Avocați, cu consimțământul candidaților, se vor putea propune liste de candidați sau candidaturi individuale.

Decan, E. KIRCOLESCU
Secretar, A. Pralea

◆ Prefectura jud. Neamț, face cunoscut d-lor studenți care-și fac studiile în străinătate că, cu începere dela 2 Octombrie a. c., nu mai eliberează pașapoarte; aceasta căzând în seama Direct. G-le, a Poliției din București.

Pașapoartele se vor elibera numai cu autorizația Minist. Instrucțiunii Publice.

Taxa pe 3 luni este 500 lei pe 6 luni 750 și pe un an 1000 lei, plus 2 lei aviație.

La cererea de pașaport se vor anexa toate actele necesare care vor fi verificate de Prefectură și trimise Direcțiunii G-le, a Poliției din București pentru a li se elibera pașaportul.

◆ Procesul comandanților din Tabăra Legionară Părau care a venit spre judecare la Tribunalul Neamț, secția II-a s'a amânat.

◆ Ion Tudosache din com. Vaduri de 55 ani, a încetat din viață, în urma unor lovituri primite dela N. Cojoc și D-tru Cojoc, pentru niște porumb.

S'a dispus autopsia cadavrului.

IMPRIMERIA JUD. NEAMȚ

renovată cu litere
și mașini noi
aduse direct din
străinătate
execută orice lucrări
DE TIPOGRAFIE
ȘI LEGATORIE

LA DESCHIDEREA ȘCOLILOR

**PORNESC ELEVII
DELA SATE ȘI ORAȘ**

LA LIBRARIA ROMANEASCA VASILE IONESCU PIATRĂ - NEAMȚ (Centru)

Vinde
cel
mai
efin

este
cel
mai
asortat

**Pentru începerea anului școlar a sosit un mare transport de :
Cărți școlare de curs primar și secundar**

Aprobate pentru anul școlar 1934—1935

RECHIZITE DE SCRIS: creioane, penițe, radieră, linii, colorii aquarele și pastele, compase, penale, călimări, plăci, bureți etc.

ARTICOLE DE PAPETĂRIE: caete, blocuri de desen, carnete pentru note, hârtie colorată, sugativă, plicuri, caete pentru schițe, decorative și planuri, etc. etc.

GHEOZDANE ȘI SERVIETE (genți): Diferite modele lucrate în doc, mușama, piele, cu prețuri de reclamă.

ARTICOLE DE TOALETĂ pentru școală: Săpunuri, Pastă de dinți, perii de haine și pentru cap, periute de dinți etc.

VIORI ȘI ACCESORII pentru muzică, arcușe, coarde, camertoane, cutii pentru vioară etc.

BRICEGE ȘI FORFECUTE DE OȚEL toate mărimile și formatele.

Toate articolele sunt de calitate superioară, iar prețurile cele mai reduse

Elevi și stimați părinți, rog veniți cu încredere la Librăria Românească Vasile Ionescu pentru a vă procura Cărțile și Rechizitele necesare școlael.

Sprîjinind această întreprindere nu veți fi păgubiți cu nimic, deoarece e o datorie de conștiință pentru LIBRĂRIA ROMĂNEASCĂ de a da în schimbul prețului oricât de redus, un articol care să fie de folos.